
Jakub König

„Kdybych měl za každý nápad desetník, byl bych miliardář“

Původem českolipský hudebník Jakub König je umělcem v širokém slova smyslu. Píše texty a knihy, maluje obrazy, pořádá výstavy. A samozřejmě nahrává hudbu. Fanoušci ho již dobře znají jako člena skupiny Obří broskev nebo pod maskou tajemného písničkáře Kittchena. V posledním roce na domácí scéně mimořádně zarezonovalo nové album jeho projektu Zvíře jménem Podzim.

TEXT: JOSEF MARTÍNEK

FOTO: BLANKA MIKULOVÁ

O druhé desce vašeho souboru Zvíře jménem Podzim, Září, psala média v superlativech, získala nominace na ceny Apollo i Anděl. Překvapilo vás, jak široký zásah má?

Překvapilo. S každou deskou člověk ve chvíli, kdy ji pouští z ruky do světa, vykročí trochu do neznáma. Nikdy úplně přesně nevíte, jak ji lidé přijmou. My jsme byli s výsledkem hodně spokojení. Ale taky jsme věděli, že to není úplně jednoduchá nahrávka. A že to zkrátka může dopadnout jakkoli.

Podařilo se vám dát dohromady skupinu, která do značné míry reprezentuje tuzemskou alternativní scénu. Čím si vysvětlujete, že částečně pronikla i do mainstreamu?

Těžko říct. Možná že ze své podstaty jsme mainstreamová skupina. Hrajeme velkolepé a melodické melancholické písničky, což dlouhá léta patřilo do vyjadřovacích prostředků hlavního proudu. Že takové skladby dnes ve většině rádií nezahrají, je jedna věc. Ale pro určitý typ lidí a situací je taková hudba potřeba. Díky internetu se dnes do určité míry obejdeme i bez těch rádií.

Už po prvním albu jste mluvil o tom, že jde o jednorázový projekt. Nakonec neplánovaně vzniklo i album druhé. Uloží se teď Zvíře znovu ke spánku, nebo je hladové po další tvorbě?

Co se týče nové tvorby, má, myslím, Zvíře odpracováno. Ke dvěma albům bychom rádi přidali ještě živou nahrávku. Ale jinak měla být letošní festivalová sezona naše poslední. Letos ale odpadal jeden festival za druhým. S některými jsme se dohodli, že u nich v případě přesunu na rok 2021 ještě zahrajeme. O jiné asi bohužel přijdeme úplně.

Některé posluchače zaujme rozdělení desky Září na dvě části, Vlčí a Psí. Mohl byste přiblížit, čím se pro vás obě části obsahově liší? A proč zrovna vlci a psi?

Se Zvířetem se to má tak, že si většinou napřed uděláme podrobné plány... a nakonec se všechno seběhne úplně jinak. Nebráním se tomu, naopak se učím tento intuitivní tvůrčí princip využívat. A místo toho, abych korigoval a snažil se naplnit do puntíku svůj předem rozvržený obraz, koukám, kam se mě to, co dělám, snaží vést.

Během práce na desce jsme zjistili, že máme písničky o psech a o vlčích. Nejsou to atributy, které nutně stojí proti sobě.

Jakub König

Koneckonců každý pes v sobě kousek toho vlka má. Ale zatímco vlčí princip je dravý, nebezpečný, pudový, temný a sexuální, ten psí může reprezentovat stejně tak oddanost, láskyplnost a věrnost jako třeba pohodlnost nebo patolízalství. A jak jsem tak o tom všem přemýšlel, písničky se mi pomalu rozdělily na jednu či druhou stranu.

V jednom z rozhovorů jste mluvil o tom, že písničky Zvířete jménem Podzim nejsou smutné, ale že reflektují cestu z temnoty ke světlu. Pomohly i vám osobně takovou cestu v životě najít?

Přesně tak. Zvířete jménem Podzim byl původně můj termín pro hlubokou osobní krizi, která mě skolila někdy v roce 2013. Dosavadní představa o mém životě se mi začala rozpadat pod rukama. Bylo to intenzivní a náročné období, ve kterém

jsem měl možnost důkladně prozkoumat svoje stínové stránky.

Když jsem se z toho dal postupně dohromady, pokusil jsem se to nějak zpracovat právě na první desce a v knížce Zvířete. A spolupráce s tolika talentovanými přáteli, společné koncerty a zážitky mi pak pomohly celý proces uzavřít. A o tom je druhá deska Září. Pro mě je to tedy jednak způsob integrace velké životní lekce a zároveň je ta samotná hudba lék. Medicína pro mě i pro lidi, kteří ji, jako tenkrát já, potřebují teď.

Jak náročné je v souboru čítajícím dvouciferný počet osob plánovat vystoupení? Najít termínovou shodu jednotlivých členů musí být někdy oříšek.

Zvířete bylo koncipováno jako kapela, která se bude scházet nárazově, spíš výjimečně, primárně na podzim. Chtěl

Jakub König

Colours of Zvíře

Andrea Jarolímková

jsem to postavit tak, abychom zároveň všichni mohli hrát i s vlastními kapelami. A i když je těch koncertů nakonec víc, než jsem si představoval, pořad je to i pro nás výjimečná událost. Díky tomu asi není tak těžké dát nás dohromady. Protože pro nás všechny je to fakt zážitek, který si málokdo nechá ujít. Sejít se není těžké. Oříšek bývá nás ubytovat. A nakrmit.

Mají koncerty takto početného tělesa pevně daný řád, nebo naopak spoléhají spíše na improvizaci a každé vystoupení přinese něco trochu jiného?

Na začátku jsme se vždycky museli písničky naučit. Dát je naživo vlastně znovu dohromady. A jak je nás hodně, chtělo to docela pevnou strukturu. Chtěl jsem ale od začátku, aby ty skladby byly v něčem jednoduché, a jakmile jsme si zařixovali jejich stavbu, už si to zase začíná žít vlastním životem. Takže málokteré vystoupení je stejné. Vlastně si myslím, že žádné.

Ke Zvířeti jménem Podzim vyšla také kniha a následovala i vernisáž obrazů. Máte nápad ještě na nějakou jinou uměleckou formu, skrz kterou byste mohl jeho myšlenku ztvárnit?

Kdybych měl za každý nápad desetník, byl bych miliardář. A zrovna o Zvířeti jich

pár poschovávaných mám. Určitě máme v plánu udělat audioknihu. Zároveň by mě moc zajímalo převést Zvíře do divadelního představení. A taky jsem přemýšlel o počítačové hře. O takovém tom walking simulátoru, byla by to pomalá

Marie Puttnerová

Veru Linhartová

Terezie Kovalová

Ondra Mataj

a meditativní detektivní procházka mírnou, plochou krajinou kolem Kolína.

Vedle hudby se věnujete výtvarnictví, psaní scénářů, natáčení videoklipů a dalším činnostem. Do které z nich vkládáte nejvíc svého času a která je pro vás spíše koníčkem?

Když jsem byl mladší, dost jsem se potýkal s tím, že se mi blbě zpívalo, pokud jsem u toho hrál na kytaru, a naopak. Stěžoval jsem si kamarádovi Martinu

Ledvinovi, který v té době hrál s Druhou trávou. A on mi tehdy řekl, že je to tím, že dělám obojí zvlášť. A že když to budu dělat najednou, dohromady, bude to mnohem lepší. Tehdy jsem si myslel, že si ze mě dělá legraci. Ale pak jsem zjistil, co mi tím chtěl říct. A postupně jsem tohle přemýšlení začal používat na všechno. Zjistil jsem, že jsem šťastný, klidný, uvolněný a přitom velmi produktivní, když se můžu věnovat umění. A tak to dělám, co to jde. A dělám to všechno najednou, dohromady.

Své pocity jste dříve posluchačům zprostředkovával skrz maskovanou postavu Kittchena, nyní jste je otiskl do podoby Zvířete. Promluvíte někdy hlasem Jakuba Königa?

Zatím poslední deska Kittchena Kontakt obsahuje ke konci verš „ta maska je pro mne symbolem určitý proměny a já si ji sundám, až budu proměněný“. A jak tak koukám, kam mě to všechno směřuje a vede, řekl bych, že se blíží doba, kdy budu hrát zkrátka sám za sebe.

Už v květnu jsme se sešli s Tomášem Neuwerthem a Aid Kidem na zastrčené chalupě daleko od civilizace. Rádi bychom načrtli další možnou desku Kittchena, ale co z toho nakonec bude, to je vždycky tak trochu ve hvězdách. Už se na tu společnou hudbu moc těším. ☒

Zvíře bylo koncipováno jako kapela, která se bude scházet nárazově, spíš výjimečně, primárně na podzim. Chtěl jsem to postavit tak, abychom zároveň všichni mohli hrát i s vlastními kapelami. A i když je těch koncertů nakonec víc, než jsem si představoval, pořád je to i pro nás výjimečná událost.

Na cestě...